

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 października 2017 r.

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Sanoku 1 lipca 2017 r. powódka D. R. żądała zasądzenia od pozwanej Gminy (...) kwoty 7.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, iż Wójt Gminy (...) bezprawnie, bez zgody powódki zamieścił jej dane osobowe w treści pisma będącego ogłoszeniem o porządku obrad sesji Rady Gminy (...) na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy (...) i (...) w Uchwale nr XLIX/2015/14 Rady Gminy (...) z 14 marca 2014 r. zamieszczonej na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy (...), w treści zawiadomień o terminach sesji i posiedzeniach Rady Gminy na 24 kwietnia 2014 r. , 4 marca 2014 r. oraz w projekcie Uchwały Rady Gminy (...) z 11 marca (...). nr (...). W związku z tym, iż dane te były dostępne dla nieokreślonej liczby mieszkańców doszło do naruszenia dóbr osobistych powódki w postaci naruszenia jej dobrego imienia, utraty poczucia bezpieczeństwa, prawa do ochrony danych osobowych, co naraziło ją na napiętnowanie w środowisku, a zachowanie pozwanej miało na celu okazanie powódki w oczach społeczności lokalnej jako osoby roszczeniowej i konfliktowej. Zachowanie pozwanego wyrządziło powódce krzywdę , którą pozwana może zrekomensować wypłacając żądane zadośćuczynienie.

W odpowiedzi na pozew pozwana Gmina (...) wniosła o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych . W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż strony zawarły w geście wzajemnej dobrej woli przed Sądem ugody, a pozwany wykonał zobowiązanie wynikłe z tej ugody. Dodatkowo wskazał, iż tylko subiektywne odczucia powódki nie mogą być uznane za podstawę do żądania zadośćuczynienia , a nadto nie wykazała ona, iż doszło do wyrządzenia jej krzywdy, nie naruszono jej dobrego imienia, a naruszenie dóbr osobistych, o ile miało miejsce, miało niską intensywność .

5 września 2017 r. na wniosek stron doszło do posiedzenia niejawnego, na którym ograniczono postępowanie dowodowe ze względu na przyznanie faktów, zaś na rozprawie z 24 października 2017 r. powódka podtrzymała swoje stanowisko, podobnie jak pozwany, który dodatkowo złożył załącznik do protokołu, w którym szczegółowo odniósł się do żądania pozwu jako niezasadnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W zawiadomieniu o terminie z sesji i posiedzeniach Rady Gminy w (...) wyznaczonych na dzień 24 kwietnia 2014 roku i 4 marca 2014 roku oraz projekcie uchwały rady gminy (...) z 11 marca 2014 roku oraz samej uchwale z tego samego dnia Rada Gminy (...) umieściła na tablicy ogłoszeń informacje w których ujawniła i imię i nazwisko powódki D. R.. Dodatkowo podano , iż przedmiotem posiedzenia komisji i Rady będą sprawy skargi dotyczącej sposobu prowadzenia przez Wójta Gminy (...) spraw podatkowych. W związku z powyższymi faktami powódka D. R. wezwała Gminę (...) do próby ugodowej przed Sąd. W wyniku tego 24 maja 2017 roku strony a to D. R. i Gmina (...) zawarły ugody, w której to gmina przeprosiła powódkę za to, że naruszyła jej dobra osobiste w postaci dobrego imienia, poczucia bezpieczeństwa, prawa do ochrony danych osobowych i prawa do anonimowości przez bezprawne zamieszczenie jej danych osobowych w treści pisma będącego ogłoszeniem o porządku obrad sesji rady gminy (...) na tablicy ogłoszeń urzędu gminy (...) i (...), w uchwale (...) / 205 / 14, Rady Gminy (...) z 11 marca 2014 zamieszczonej na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy (...) w treści zawiadomień o terminach sesji i posiedzeniach Rady Gminy na dzień 24 kwietnia 2014 roku i 4 marca 2014 roku oraz projekcie uchwały Rady Gminy (...) z 11 marca 2014 roku. Strony ustaliły, iż treść przeprosin będzie napisana czcionką 22 koloru czarnego na papierze formatu A3 a przeprosiny zostaną wywieszane na stronie internetowej Urzędu Gminy (...) oraz na wszystkich tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy (...) w tym również we wszystkich sołectwach i będą przez 30 dni tam umieszczone. Strony ustaliły, iż zawarta ugoda nie wyczerpuje wszystkich roszczeń wzywającej w szczególności roszczenia materialnego o zapłatę zadośćuczynienia za naruszone

dobra osobiste lecz jedynie wyczerpuje roszczenia w zakresie niemajątkowym. Postanowienia tej ugody zostały przez pozwanego Gminę (...) wykonane w całości. Powódka D. R. ma 54 lata zamieszkuje z C. , gmina (...). Przez wiele lat pełniła funkcję sołtysa wsi. Powyżej opisane zdarzenie miało miejsce w okresie gdy tej funkcji nie pełniła. Obecnie powódka ponownie objęła stanowisko sołtysa. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów z dokumentów złożonych w sprawie , a których treść nie budzi wątpliwości gdyż nie zostały zakwestionowane przez strony. Sąd odmówił mocy dowodowej zeznaniom świadka Z. R. i pozwanej - powódki uznając, iż złożone zostały one jedynie na użytek przedmiotowej sprawy celem wykazania, iż rzekome naruszenie dóbr osobistych wywołało negatywne skutki dla zdrowia powódki uzasadniające przyznanie jej zadośćuczynienia pieniężnego. W świetle zasad doświadczenia życiowego i okoliczności całej sprawy przedstawione przez ww. osoby wiadomości są mocno wątpliwe. Należy zwrócić uwagę ,że jest powódka jest bezpośrednio zainteresowana korzystnym rozstrzygnięciem dla siebie a świadkiem jest jej syn co też podaje w wątpliwość obiektywizm jego zeznań. Nie przekonują Sądu wskazane wyżej środki dowodowe tym bardziej ,że nie zostały poparte jakimikolwiek innymi obiektywnymi dowodami w postaci czy to zaświadczeń lekarskich czy zeznań innych świadków obcych dla powódki bądź innych środków które choćby uprawdopodobniły , że powódka doznała krzywdy i cierpień w wyniku działań pozwanego.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 448 kodeksu cywilnego w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu czyje dobro osobiste zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Bezsprzeczonym w sprawie okazał się fakt, iż pozwany Gmina (...) bez stosownego zanonimizowania przedstawiła imię i nazwisko pozwanej w ogłoszeniach o sesji rady gminy i samej uchwale rady gminy. Z tego tytułu powódka wywodziła naruszenie dóbr osobistych a pozwana w zawartej przed sądem ugodzie zobowiązała się przeprosić w określony sposób, co też uczyniła.

W ocenie Sądu żądania majątkowe powódki z tytułu zaistniałego zdarzenia są nieuzasadnione i nieudowodnione i jako takie nie zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż nazwisko jest skierowanym na zewnątrz znakiem rozpoznawczym osoby i ujawnienie go w celu jej identyfikacji nie może być zasadniczo uznane za bezprawne o ile nie łączy się z naruszeniem innego dobra np. czci lub godności osobistej. W ocenie Sądu ujawnienie danych osobowych powódki nie zawierało nieprawdziwych i nieprzychylnych informacji ani też nieuzasadnionych , poniżających czy zniesławiających ją ocen. Nie można pominąć faktu, iż powódka była i jest osobą pełniącą funkcję publiczną(sołtysa) a więc jest osobą rozpoznawalną w środowisku lokalnym. W tej sytuacji złożenie przez nią skargi na organ (wójta) w sprawie istotnej dla społeczności lokalnej (naliczanie podatków) mogło budzić zainteresowanie , mieszkańców- podatników, rozstrzygnięciem tej kwestii. W tym świetle ujawnienie danych powódki, jakkolwiek uznane za działanie bezprawne wskutek nie zachowania przepisów o ochronie danych osobowych, nie niosło ze sobą negatywnego przekazu dla osób zapoznających się z treścią rzeczonych zawiadomień i uchwał Rady Gminy. W tym przypadku ujawnienie danych osobowych powódki dotyczyło sytuacji prawdziwej i nie zawierało żadnych pejoratywnych określeń, które mogłyby godzić w dobre imię powódki. Złożenie skargi bowiem na działanie lub zaniechanie jakiegokolwiek organu czy sądu jest zwykłą czynnością świadczącą o wysokim stopniu świadomości prawnej a która nie powinna być odbierana negatywnie (o ile służy dochodzeniu swoich uzasadnionych praw i nie jest nadużywana) o czym sama powódka w zeznaniach wspomniała. Istotną kwestią jest także sprawa winy pozwanego. Jak wyżej wskazano ujawnienie danych powódki, nie było związane z podaniem nieprawdziwych faktów, ocen oraz nie zawierało elementów zniesławienia. Można więc przyjąć, iż ujawnienie ich nastąpiło na skutek omyłki - niedbalstwa a więc najniższego stopnia winy po stronie pozwanego. Dalszą istotną kwestią jest także fakt, iż pozwana przeprosiła powódkę za pomocą środków, które posłużyły do ujawnienia danych osobowych i zapewniły w ten sam sposób powiadomienie o nieprawidłowym działaniu gminy i jej przeprosinach. Kolejną ważną kwestią istotną z punktu widzenia powyższych rozważań jest kwestia krzywdy , z której powódka wywodzi swoje żądanie zadośćuczynienia. Jak wcześniej wskazano Sądu nie przekonały zeznania świadka i jaki samej powódki co do tego jakoby w wyniku opublikowania jej danych osobowych doznała negatywnych skutków sferze życia i zdrowia psychicznego. Jeśli nawet nastąpiło, to w tak niskim stopniu, że nie uzasadnia to przyznania pieniężnego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie może być bowiem zasądzone wtedy

gdy udzielenie pokrzywdzonemu satysfakcji moralnej i tym samym usunięcie skutków naruszenia dobra osobistego nie może być osiągnięte za pomocą innych środków co w przedmiotowej sprawie nie ma miejsca. W ocenie sądu, powyższe rozważania podają także w wątpliwość związek przyczynowy pomiędzy bezprawnym działaniem pozwanego a rzekomą krzywdą, której doznała powódka zaś w konkluzji prowadzą do uznania, iż roszczenie powódki zgłoszone w niniejszym postępowaniu jest nieuzasadnione i nieudowodnione. Skutkiem tego jest rozstrzygnięcie jak w pkt I wyroku w oparciu o art. 23kc ,24 k.c. i 448 k.c. w związku z art 6 k.c. Orzeczenie o kosztach wydano w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika pozwanego o przyznanie dwukrotności stawki minimalnej tytułem wynagrodzenia pełnomocnika albowiem nie dopatrył się szczególnych okoliczności ,które mogłyby takie rozstrzygnięcie uzasadniać.